Bludičky.

Román od Jana Klecandy.

Až jednoho dne cosi vyrušilo ho z jeho klidu. Dole ze zahrady slyšeti bylo něco jako třesk okna zprudka otevřeného. Hned na to ozvaly se hlasy, pak zoufalé vzkřiknutí a temné zadunění, jako pád těla.

Fortin vyskočil od stolu, vyběhl ven a letěl bez rozmyslu po schodech dolů, tápaje ve tmě po dveřích bytu Celestiny. Našel je ihned, stiskl kliku a bez zaklepání vrazil do vnitř. Jediným pohledem přelétl celou spoře osvětlenou komnatu. V koutě uzřel postel a na ní mrtvolu staré ženy. Tváře její byly vychudlé, zsinalé, oči v sloupu, ústa rozevřena jako k poslednímu vzdechu, jímž byla se duše s tímto tělem rozloučila.

Na zemi u postele ležela ženská postava a nad ní klonil se muž, jenž snažil se ji pozvédnouti. Jediným skokem ocitl se Fortin u lože a zvedl dívku ze země. Poznal Celestinu. Měla oči zavřené, rty zaťaté. Byla mrtva či omdlela.

Rozhlédl se po světnici a nespatřiv žádného křesla, přikročil k druhé posteli, na niž dívku opatrně položil. Pak obrátil se tázavě s pohledem vyděšeným po cizím muži.

"Co se zde dělo? Kdo jste pane?"

Muž, starý pán ctihodného vzezření, s šedivým vlasem i vousy a zlatými brejlemi, za nimiž kmitaly malé, ale bystré oči, prohlížel si vetřelce skoro vyzývavě.

"Dříve já bych se měl ptáti, kdo vy jste?"

"Jsem přítelem této dívky!" odvětil Fortin.

Stařec usmál se zlehka a zakýval hlavou. — "Nu, já jsem zde také domácím přítelem! Jsem lékařem té ubohé tam, jež dnes dotrpěla. Přišel jsem pozdě se svou pomocí! Vlastně zde již nemohl pomoci nikdo!" zahučel jako ku své omluvě, "zde jsem byl se svou moudrostí již v koncích!"

"A Celestina?"

"Ta ubohá! Smrt matčina ji zbavila smyslů. Byla to hrozná rána, hrozná!" hučel zase spíše pro sebe. "Nevím, jak to hlava horečkou rozpálená snese!"

"Myslíte? Ale — hleďte, ona dýchá! Probouzí se k životu!"

"Nevím, nevím!" hučel lékař povážlivě, vrtě hlavou. "Zde ji nechati nemůžeme; probudí-li se k vědomí, o čemž ostatně prozatím pochybuji, nesnesla by toho pohledu. Její mozek je příliš otřesen tím pádem a znaven několika probdělými nocmi!"

"Odneseme ji tedy do mého bytu," rozhodně řekl Fortin, nevšímaje si ani podivného pohledu lékařova.

V tom vešla do světnice stará domovnice a jediným pohledem uhodla vše, co se bylo přihodilo. Lékař obrátil se k ní, ukazuje tázavým pohledem na mladého muže, jenž chýlil se nad ložem dívky.

"Náš pan Fortin," zašeptala stařena.

Ale když po několik dnů nic se neozývalo, vymizel ten sladký, teplý akord z jeho duše, a Fortin zase klidně sedal u své práce.

"Ah, pan Fortin! Toho jsem se ovšem mohl domysleti," zvolal lékař a přistoupiv k němu podal mu s rozjasněnou tváří ruku. — "Dle toho, co o vás vím, pane, bude u vás ubohá dobře opatřena!"

"Zajisté, doktore. Nováková bude ji ošetřovati jako vlastní dítě. — A já na čas odstěhuji se někam jinam, abych nemocné nepřekážel!"

"Opravdu, opravdu, bude tak dobře! A já budu s ní sdíleti péči o toto ubohé, dobré dítě!" řekl stařec. "Ale jedno, pane! — pokljd dívky nesmí býti ničím rušen!"

"Buďte bez starosti! Kromě Novákové nebude vídati nikoho, než vás."

"Ale nejen lidé, i jiné zjevy mohly by zhoubně působiti na její otřesené nervy," namítal lékař nesměle.

"Vše, co by ji mohlo pobouřiti, bude odstraněno," ujišťoval Fortin.

"Tak — tak," kýval lékař spokojeně. "Všecko, všecko musí pryč! Myslím příšerné obrazy, přírodnické preparaty, kostlivce, lebky a podobné," trochu rozpačitě dodal.

"Ah ovšem, nyní vám rozumím, doktore," zasmál se Fortin trochu trpce, "ač neznal jste mne posud, přece jste slyšel něco o mé jeskyni, plné čar a kouzel. Však upokojte se. Nemocná bude u mne v tichém útulku!"

"A zde?" otázal se lékař, ukazuje na mrtvolu.

"Vy pečujte o zdravé, o věčný pokljd mrtvé postarám se já," řekl pan Fortin. —

Třetího dne zastavil před černým domkem pohřební vůz. Všichni sousedé v ulici věděli, kdo zemřel i kdo vystrojil pohřeb, a tak byla celá ulice vyburcována ze svého klidu. Sousedskou povinností bylo doprovoditi nebožku na poslední její cestě, a té povinnosti každý tím spíše vyhověl, protože pan Fortin vypravil pohřeb, ač nebyl ani příbuzným zemřelé. To bylo ovšem více než dosti látky k rozhovorům i úvahám. Vědělo se také o tom, že Celestina od smrti své matky nemocna nachází se v bytě Fortinově, a veškeré sousedstvo dohodlo se na tom, že již nepochybně z bytu toho vůbec se nepostěhuje.

V den pohřbu očekáváno s velikým napjetím, přijde-li Celestina, přijde-li Fortin a jak ti dva k sobě se budou míti. Zatím však ubohá dívka v tu chvíli, když matku její odvážel: na Olšany, dosud ležela v bezvědomí, a přišel jen Fortin, aby zvěčnělé, s níž byl nikdy ani slova nepromluvil, prokázal poslední službu. Mlčky, poděkovav jen za pozdravy, jimiž byl ode všeho sousedstva vítán, postavil se za smuteční vůz, mlčky, s kloboukem v ruce a nikoho si nevšímaje, kráčel za vozem až k nedaleké Koňské bráně, kde podle zvyku kněze s mrtvolou se rozžehnal, načež účastníci pohřbu sedali do připravených povozů, aby rakev doprovodili až na Olšany. Pan Fortin při této příležitosti ukázal se velkomyslným, neboť povozů zjednáno tolik, že valná část sousedstva měla místa. On sám usedl v prvním voze a chtěje býti sám, dal kočímu znamení, aby na nikoho již nečekal a jel k hřbitovu.

Vážnost a obliba Fortinova tímto pohřbem u sousedstva ještě více byla povznesena, zejména jeho šetrnost k sousedstvu všem se líbila, a tak pan Fortin zase po několik dnů byl stálým předmětem hovorů celé ulice, ač nyní sotva jednou za den se zde ukázal. Přišel obyčejně po poledni, aby zeptal se na stav nemocné dívky, vybral si ze své knihovny nějakou knihu, a zanechav Novákové peníze na léky a jiné potřeby, odešel.

Domovnice, horlivá ošetřovatelka, pokusila se po dvakráte milostpána přemluviti, aby se šel podívat na nemocnou, jaké růžičky jí rozkvetly po tvářích, jak je — odpusť pán Bůh — krásná jako panenka Maria, — ale Fortin vždy zkrátka a skoro hněvivě ji odbyl.

VIII.

Po návratu ze hřbitova, jaksi divně rozladěn, vrátil se Fortin do Prahy a do svého zatímního bytu, jejž si byl našel v zájezdném hostinci "u Turků" na Koňském trhu. Obýval zde rozlehlý, ale zastřený a příjemně pošmourný pokoj, který byl zcela podle jeho vkusu. Nechtěl-li, nesetkal se zde po celý den s nikým a mohl žíti uprostřed města v oživené hospodě skoro jako na nějakém pustém ostrově. Přes to však byl přece jen vyrušen ze svého obvyklého života; scházely mu ty čtyři stěny se svými různými detaily, jež se mu již tak skoro do mysli vtiskly, pohřešoval i obraz matky své i onoho pokušitele. Nejvíce však pohřešoval pohled do oněch velkých, stinných zahrad, jež se mezi domy Krakovské a Zahradnické ulice prostíraly, a onen ptačí zpěv, který ho tak mocně jímal zejména od té doby, kdy se zpěvem ptačím mísil se dojímavý zpěv dívčí. V tomto bytě svém Fortin měl vyhlídku jen do dvora s obrovskou kolnou, pod níž stály formanské vozy, kolem nichž po celý den rozléhal se hlučný hovor a jadrné klení formanů a různé služebné čeledi. —

Právě tímto nedostatkem svého nového sídla omlouval se Fortin sám sobě, když přistihl se na tom, že nemůže zde vydržeti při práci ve své odloučenosti od světa jako jindy. Desetkráte za den pocítil silnou touhu podívati se do svého nedalekého bytu, nejednou tam i zamířil, ale přece vždy šťastně odolal, až na obvyklou procházku po poledni, kdy zpravidla docházel, aby se zeptal, je-li nemocná řádně ošetřena.

Někdy připadla Fortinovi na mysl společnost od "vorlíčků". I tu pocítil chuť zajíti mezi ty lidičky, s nimiž si byl slíbil brzké shledání. Zejména vábila ho vzpomínka na onoho podivného vlasáče, Brozanského, jenž se byl za něho jako za starého známého zaručoval, a jenž mu byl přece úplně cizím.

Ale čím více se Fortin v duchu Brozanským obíral, tím více se mu zdálo, že se s ním byl již kdesi setkal, že tyto tahy nejsou mu neznámy, ano že v jeho dřívějším životě hrál jakousi úlohu. Marně však snažil se vzpomínku tu sobě ujasniti, postava Brozanského zůstávala mu jakoby zahalena tajemným závojem.

"Nepůjdu tam," říkal si Fortin. "Já nepřesvědčím je a oni nedovedou přesvědčiti mne. Jsou to blouznívci, malí lidé, honící se za malým cílem, jejž ve své dětinnosti učinili svou modlou!" —

Asi za týden po pohřbu vybral se zase v obvyklou hodinu do svého obydlí. Domovnice a ošetřovatelka nemocné s radostí mu zvěstovala, že Celestina již prodělala nejkritičtější dobu nemoci a že podle zdání lékařova nebezpečí již skoro minulo. — Fortin, uslyšev tuto zprávu, chtěl hned od prahu se vrátiti. Teprve na ujištění stařeny, že Celestina posud leží v bezvědomí, vešel do své pracovny a zde usedl ke svému stolku, aby ze zásuvek vybral si některé věci, jichž ku své práci potřeboval.

Stará Nováková, jež po čas nemoci celou duší staré opuštěné ženy přilnula ku své svěřence, pojala v té chvíli jakousi úskočnou myšlénku. Obrátila se na Fortina s prosbou, aby chvilku v bytě setrval, aby tak ona bez obavy mohla odskočiti si do lékárny. Fortin mlčky kynul jí rukou, aby šla a pokračoval ve své přehlídce. Brzy však byl ze své práce vyrušen hlubokým vzdechem a bolestným zastěnáním.

Nemohl odolati a obrátil se po tom zvuku, který se ho tak mocně dotkl. Na loži, jehož záslonu Nováková zúmyslně nechala poodhalenu, spatřil poprvé zas Celestinu.

Ležela v bílých poduškách, sama bělostí obličeje sotva se od nich lišíc. Tmavý vlas, splývající jí kolem hlavy po polštáři, zvyšoval ještě více její bledost, jež činila ji úchvatně krásnou. —

V okamžiku, když na ni pohlédl, dívka pohnula se nepokojně, při čemž pokrývka se s ní svezla, odhalivši její ňadra. Fortin při pohledu tom skoro zaúpěl a zastřel si rukama oči. Ale i tak zdálo se mu, že zavřenýma očima a skrze prsty svých rukou vidí její ztepilou postavu. —

Rozhněván na Novákovou, jakoby tušil, že ona mu tu zúmyslně nastrojila léčku, přikročil k loži a zatáhl zlehka záslonu. Pak poněkud uklidněn zase usedl ku své práci. —

Celestina několikráte sebou pohnula, nepochybně znepokojována sny. Slyšel ji mluviti trhaná, nesrozumitelná a nesouvislá slova. Jen několikráte zaslechl své jméno, pronesené hlasem tak něžným a jímavým, že se až zachvěl. Obírala se tedy ve snu v horečce své jím. —

Fortin byl rád, když se Nováková vrátila, a rychle se vzdálil. Chytrá stařena povšimla si ihned jeho vzrušení i toho, že nebesa nad ložem nemocným jsou více zatažena, než byla a dovtípila se.

"Není jinak možno," zaradovala. "Viděl ji, a musil by býti ne člověkem, ale andělem, aby byl mohl zůstati netečným ke vší té kráse! Oj, už tě máme, samotáři, a ta ubohá zde, až se pozdraví, nebude věru musit odejít odtud, aby dál plahočila se sama a opuštěna světem."

Nováková, jako většina žen, vidouc dva mladé lidi, oba krásné, oba dobré, cítila potřebu zahráti si na prozřetelnost a sblížiti je. A že nemohla se na Fortina odvážiti slovy, učinila to tímto způsobem a nyní jásala, že se jí to podařilo.

Potěšena vědomím, že učinila již první vážný krok, aby založila štěstí dvou lidí, jež tak milovala a jichž si tolik vážila, a vidouc, že Celestina klidně i tvrdě spí, odběhla stařena na chvilku do svého bytu v přízemí, aby si tu cosi opatřila. Nezavřela ani dvéře na klíč, přesvědčena, že do černého domku nikdo nepřijde, aniž by ona dvéře domovní mu otevřela. Ale podivnou náhodou právě dnes se stalo, že kdosi do domku vešel.

Fortin, odcházeje v prudkém pohnutí mysli, byl opomenul za sebou dvéře dobře přiraziti, a tak stalo se, že nezapadly do zámku. V tu dobu právě potloukal se Krakovskou ulicí od domu k domu mladý muž. Zevnějšek jeho byl valně ošumělý. Spodky byly dole otřepeny, kolena vytlačena, boty vyrudlé svědčily, že odvykly již dávno leštidlu a černidlu. Kabát, na němž bylo stěží poznati, že býval kdysi nový a elegantní, zapjat byl až u samého krku, aby zakryl špinavou a spocenou košili.

Mladík kráčel od domu k domu a všude nabízel jakési papíry ku čtení. Žebral — — Ale dobří lidé v ulici, již musili si každý groš svědomitě vydělati, pohoršili se, vidouce mladého žebráka. Někde dojati byli jeho krásnou tváří a prosebným okem, uštědřili mu nepatrný dárek. Jinde odbyli ho příkře, aby si hledal práci. Jenom někde, nechtíce dávati ze svého, odkázali ho mrzutě na černý domek, tam že bude jistě bohatě obdařen. —

Mladík zastavil se tedy konečně před mnohoslibným černým domkem. I jméno Fortinovo, jež byl několikráte od sousedů slyšel, ho lákalo. — Dvéře domovní byly pootevřeny, mohl tedy vstoupiti. — Nesměle vešel a nesetkav se s nikým v přízemí, bral se do prvního patra. Zde zaklepal. Nikdo se neozýval, šel tedy dále. Ocitnuv se v bohatě zařízeném pokoji, rozpačitě stanul. Z takových místností býval vyháněn — —

Pokračování.

Naše přesvědčení.

Byli jsme a vždy budeme toho přesvědčení, že lid jest oprávněn k tomu, aby za své poctivé peníze obdržel nejlepší zboží, jež za ně lze koupit. To však zvláště platí, když kupuje léky pro svou rodinu. Proto jsme se snažili, bychom Trinerovo Léčivé Hořké Víno učinili nejlepším lékem, jaký vůbec připraven býti může, a stále jej udržujeme na výši. Lid se také přesvědčil během dlouhé řady let, že tento lék v chorobách žaludku a střev jest nejlepším, jakož i v chorobách vzešlých z nečisté nebo slabé krvi. Užívejte tohoto léku, když jste slabými, bledými, zažloutlými, když máte špatnou chuť k jídlu nebo obtíže po jídle, když jste nervosnými a mrzutými. V lékárnách. Josef Triner, 616-622 So. Ashland Ave., Chicago, Ills. Pište si pro kalendář za 10c.

Zkušenému věř!

O znamenitosti všeho našeho zboží a o úžasně nízkých jeho cenách přesvědčilo se již na tisíce krajanů ze své vlastní zkušenosti. A říká se: "Zkušenému věř!"

Pan **Josef Zahradník**, z Jackson, Minn., náš věrný odkupník, náleží mezi tyto zkušené muže. Proto jeho slova jsou hodna vaší víry.

Tentýž pán nám píše:

"Ctění pánové: Nemohu jinak než projeviti vám plné uznání za znamenitou jakost všeho vašeho zboží, jež jsme až dosud od vás objednali, a za skutečně neobyčejné nízké jeho ceny. Váš velkoobchod je důkazem, že Čecha doveda poctivě a poctivě obsloužiti nás jenom Čech. Odporučuji váš zasílatelský obchod všem krajanům. Váš **Josef Zahradník.**"

Prodáváme všecko, co pro dům a hospodářství potřebujete, za velkoobchodní ceny. S každou koupí v naší větší ceně zabere dáváme prémiovou poukázku. **Během posledního roku ušetřili jsme svým odkupníkům mnoho tisíc dolarů.**

Když přijedete do Chicaga, navštivte nás; budete srdečně přivítáni.

Nemáte-li náš katalog, pište nám; pošleme vám jej zdarma a vyplaceně.

U. S. MAIL ORDER HOUSE.

Marshall boul. & 21st St., Chicago, Illinois.

DEVĚT Z DESETI

obyčejných chorob dnešní doby mají svůj původ v nečisté krvi, jež životní ústroje seslabuje. Lék, jenž čistí krev vyléčí chorobu.

DRA. PETRA

HOBOKO

nemá sobě rovna k čistění životní tekutiny a budování soustavy těla. Je v stálém užívání po více než sto roků — dosti dlouho, aby vždy zase svou hodnotu dokázalo. Neobsahuje ničeho, než co prospívá. Neptejte se lékárníka po něm, neboť je dodáváno jenom od zvláštních jednatelů. O další podrobnosti pište na

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,

112-118 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Svůj k svému! Pište si o cenník! Chraňte se padělků!

Kdo jsi milovníkem dobrého doušku zdravé a čisté kořalky?

—kupuj vyhlášenou—

4 plné kvarty XX za	$ 3.00
8 kvartů XX za	5.50
5-gallonový soudek XX za	12.50
2-gallonový plucar X za	5.00

Bohemian Reserve Stock, six bílá neb červená 4 plné kvarty za $3.50, 5-gallonový soudek za $15 a gallon dobrého vína. — Naše výtečná Bohemian Cream Rye, odporučovaná lékaři, 4 kvarty za $4.00, 12 kvartů za $11.00. — Při objednávce 10 gallonů, o 25c laciněji na galloně.

Zdarma s každou objednávkou láhev Rock & Rye, vytahovák zátek a sklenička se zlatou obrubou. Dovoz vyplacen. Kalifornská čistá přírodní vína, zdraví prospěšná, poněvadž podporují zažívání, od $1.25 do $2.50 gallon.

Čistý líh—Alcohol

XX $3.50 gall., — XXX $4.00 gall.

Do Oklahomy, Texas, Arkansas, New Mexico, Colorado, Montana, Washington, Oregon a Minnesota, Wisconsin a obou Dakot, platíme dovoz jen na 5 gallonů. Nebude-li se Vám naše zboží zamlouvati, pošlete jej na naše útraty zpět. Pište si o cenník piva. Naše heslo: Nejlepší zboží za nejnižší ceny. Objednávky a peněžní zásilky adresujte na: 42x1

CENTRAL MERCANTILE COMPANY,

jediný ryze český velkoobchod lihovinami na západě.

604 Main St., Kansas City, Mo.

GUSTAV BENDA, předs. FRED R. ERMIS, ředitel.

Dovozné na líh a pivo nepředplácíme.

Výborná vína kalifornská a importovaná. vody minerální, brandy a všeho druhu lihoviny zasílají se do všech částí Spoj. Států.

Pište si o cenník! 8—

Jos. Bernard, 620 Blue Island Avenue,

CHICAGO, ILLINOIS.

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích

z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.

FREMOMT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta lihu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je! 4r

Riley Brothers Co

VELKOOBCHODNÍCI

Likéry a doutníky

Old Military Rye — Diamond R Rye

N. B. Archer Bourbon

1118 Farnam St. OMAHA.